

S t a n o v i s k o

**v zmysle čl. I § 6 ods. 12 zákona č. 185/2002 Z. z. o Súdnej rade Slovenskej republiky
a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 152/2017 Z. z.**

k uzneseniu Súdnej rady Slovenskej republiky č. 8 z 11. júla 2017

Súdna rada Slovenskej republiky (ďalej len „súdna rada“) označeným uznesením konštatovala, že návrh autora tohto stanoviska (na uskutočnenie neverejného hlasovania o schválení návrhov kandidátov na vymenovanie do funkcií sudcov a predložení návrhov prezidentovi republiky) nezískal dostatočný počet hlasov.

Ide tu o obdobný problém, aký bol už akcentovaný stanoviskom k uzneseniu č. 4 z dnešného dňa, teda o problém rozlišovania (alebo naopak nerozlišovania) medzi neverejným a tajným hlasovaním (bližšie por. stanovisko k uzneseniu č. 4). Aj hlasovanie súdnej rady o návrhu na vymenovanie do funkcie sudcu je totiž súčasťou rovnakej výnimky z pravidla verejného hlasovania, ktorú zákonodarcu ustanovil i pre voľbu predsedu súdnej rady výlučne za pomoci formulácie vyjadrenej v čl. I § 6 ods. 8 zákona č. 185/2002 Z. z. o Súdnej rade Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdnej rade“) v znení zákona č. 195/2014 Z. z. slovami „to“ (rozumej, že hlasovanie súdnej rady je verejné) „neplatí“ ... – v tomto prípade inak s tým rozdielom, že u hlasovania o návrhu na vymenovanie sudcu tajné hlasovanie nebolo *expressis verbis* upravené nikdy a u voľby predsedu súdnej rady bolo z textu zákona pôvodne upravené tajné hlasovanie odstránené až zákonom č. 152/2017 Z. z. (tu por. čl. III bod 8 a čl. VII novelizujúceho zákona).

Pri rozhodovaní súdnej rady o návrhoch na vymenovanie (a aj odvolanie) sudcov však do popredia vystupuje prvok ochrany pred diskriminačnými postupmi súdnej rady (ktorý v tzv. volebných procesoch prítomný byť nemusí). Rozhodovanie v prípadoch urobených súčasťou čl. I § 6 ods. 8 písm. a/ zákona o súdnej rade sa totiž od rozhodovania v ostatných prípadoch, занесенých do ďalších písmen rovnakého ustanovenia, líši tým, že tu nejde o voľbu (spravidla medzi viacerými do úvahy prichádzajúcimi kandidátmi), ale o isté osvedčovanie splnenia ustanovených podmienok pre požadovaný postup. Neverejné (tu rozumej aklamačné, čiže medzi členmi súdnej rady verejné) hlasovanie tu má plniť funkciu kontroly členmi súdnej rady, či pasivita niektorého alebo aj viacerých členov pri hlasovaní za návrh na vymenovanie niekoho do funkcie sudcu alebo naopak za odvolanie niekoho z takejto funkcie nevykazuje znaky ničím nezdôvodnenej svojvôle, teda či je vyústením výhrad voči návrhu alebo osobe, o ktorú sa tu jedná, zdôvodnených už v diskusii predchádzajúcej hlasovaniu. Zároveň umožňuje kontrolu, či člen súdnej rady vo všetkých porovnateľných prípadoch hlasuje totožne a ak to tak nie je, umožňuje to ostatným členom požadovať vysvetlenie, resp. aj vyvodenie dôsledkov z nedostatku vysvetlenia. Tieto funkcie naopak nie je schopné plniť hlasovanie tajné, ktoré členom súdnej rady neochotným hlasovať za návrh umožňuje ukryť svoj spôsob hlasovania pred kýmkoľvek a to aj v prípadoch, kedy takéto hlasovanie zakladá zjavnú diskrimináciu.

Záverom aj tu treba podotknúť, že ani v tomto prípade výrok uznesenia nezodpovedá počtu hlasov za návrh a proti nemu (bližšie porovnaj zápisnicu, resp. i zvukový záznam zo zasadnutia a posledný odsek stanoviska k uzneseniam č. 2 a 3 z dnešného dňa).

Mgr. Dušan Č i m o , v. r.